

ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนี
เข้าเมือง ในเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

The success of cultural ecotourism policy implementation by local wisdom
community: Case study of dessert in Muang District, Phetchaburi Province

ณัฐวุฒิ จันทรแก้ว

Natthawut Junkaew

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Rattanakosin College of Innovation Management

E-mail: nuttawut.j1988 @gmail.com

Retrieved 13-07-2021; Revised 20-08-2021; Accepted 10-09-2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ (1) ประเมินประสิทธิผล การนำนโยบายการป้องกันและแก้ไข
ปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ในเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (2) เพื่อ
เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผล การนำนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหา
แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ในเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ (3) อธิบายความสัมพันธ์ระหว่าง
ปัจจัยที่มีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อ ประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติกับประสิทธิผล การนำนโยบาย
การป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ในเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยปริมาณ ประชากรได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับแรงงานต่าง
ด้าว ประกอบด้วย (1) กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน แพทย์ประจำตำบล (ฝ่าย
ปกครองอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์) (2) เจ้าหน้าที่ตำรวจ สภ.อ่าวน้อย (3) เจ้าหน้าที่ตำรวจ สภ.เมือง
ประจวบคีรีขันธ์ (4) เจ้าหน้าที่ตำรวจ สภ.คลองวาฬ (5) ชุติรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (6) ตำรวจตรวจ
คนเข้าเมืองจังหวัดประจวบ และ (7) เจ้าหน้าที่ทหารหน่วยเฉพาะกิจจงอางศึก กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง
โดยใช้สูตรคำนวณของ Krejcie & Morgan ได้กลุ่มตัวอย่าง 278 คน

ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิผล การนำนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว
หลบหนีเข้าเมือง อยู่ในระดับมาก (2) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผล การนำนโยบายการ
ป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง พบว่า มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกด้วย
ลักษณะประชากร ด้านระดับการศึกษา (3) ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติมี

ความสัมพันธ์ เชิงบวกประสิทธิผล การนำนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง อย่างมีนัยสำคัญ

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ; การป้องกันและแก้ไขปัญหา; แรงงานต่างด้าว; จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Abstract

The purpose of this research were to (1) explore effectiveness of preventing and protecting illegal immigrant from neighbor country policy Implementation Singkorn immigration checkpoint Muang District PrachaubKirikhan Province. (2) Compare attitude of respondents toward effectiveness preventing and protecting illegal immigrant from neighbor country policy Implementation via demographic factors. (3) explain correlation between affecting factors with preventing and protecting illegal immigrant from neighbor country policy Implementation.

This was quantitative research,180 personals and official attached to Prachuabkirikhan Task force were sample. Questionnaires was data collection tools. Analytical Statistics were frequencies percentages mean and standard deviation T test ANOVA F and Pearson 'correlation.

The findings were as follows: (1) effectiveness of preventing and protecting illegal immigrant from neighbor country policy Implementation Singkorn immigration checkpoint Muang District PrachaubKirikhan Province was high level . (2) There were significant difference among respondents attitude toward effectiveness of preventing and protecting illegal immigrant from neighbor country policy Implementation via demographic factors. (3) There were positive correlation between affecting factors with effectiveness of preventing and protecting illegal immigrant from neighbor country policy Implementation Singkorn immigration checkpoint Muang District PrachaubKirikhan Province

Keywords:Effectiveness; Prevention and Troubleshooting; Foreign workers; PrachaubKirikhan Province

บทนำ

สถานการณ์การลักลอบนำพาแรงงานต่างด้าวโดยผิดกฎหมายในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และจังหวัดเพชรบุรี มีชาวเมียนมาร์เดินทางผ่านช่องทางด่านสิงขร ช่องทางช่องชี และช่องทางคลองลอย ซึ่งเป็นจุดผ่อนปรนทางการค้า โดยเข้ามารับจ้างขายแรงงานเป็นชาวประมง อุตสาหกรรม ซึ่งแหล่งที่แรงงานต่างด้าวจะไปค้าแรงงาน ได้แก่ อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดสมุทรสาคร อำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี อำเภอสามร้อยยอด อำเภอกุยบุรี อำเภอทับสะแก อำเภอบางสะพาน อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน, 2562) สำหรับอำเภอเมือง

ประจวบคีรีขันธ์ประจวบคีรีขันธ์ ประสบปัญหาการลักลอบหลบหนีเข้าเมือง ดังนี้ (1) การลักลอบเข้าเมืองผ่านช่องทางธรรมชาติ ปี 2562 ปัญหาการลักลอบหลบหนีเข้าเมืองของชาวเมียนมาผ่านช่องทางธรรมชาติบริเวณแนวชายแดนด้านสิงขรมีจำนวนค่อนข้างมากในช่วงเดือนมกราคม ถึงเดือนพฤษภาคม สืบเนื่องมาจากมีวัตถุประสงค์ในการผ่านทางเพื่อไปยังประเทศที่ 3 (มาเลเซีย) แต่ในช่วงเดือนมิถุนายนจนถึงปัจจุบันเนื่องจากการได้มีการดำเนินการกวดขันเพิ่มความเข้มข้นในการตรวจค้นจับกุมและเกิดความร่วมมือหลาย ๆ หน่วยงาน ส่งผลให้จำนวนการลักลอบหลบหนีเข้าเมืองลดน้อยลง แต่ยังคงมีผลการจับกุมบางเบาเนื่องจากยังมีความต้องการด้านแรงงานต่างด้าวของอุตสาหกรรมประมง และการใช้แรงงานฯ (2) การเข้าเมืองแล้วไม่กลับประเทศ จุดผ่อนปรนพิเศษด้านสิงขร อนุญาตให้ชาวเมียนมาใช้หนังสือผ่านแดนเดินทางเข้ามาพำนักรและท่องเที่ยวในพื้นที่อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งปัจจุบันยังคงมีชาวเมียนมาที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาพำนักรและท่องเที่ยว แล้วไม่เดินทางกลับประเทศอย่างต่อเนื่อง แต่มีจำนวนลดน้อยลงเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงต้นปี โดยหน่วยงานด้านความมั่นคงยังคงต้องมีการเฝ้าติดตามการกระทำความผิดดังกล่าว (คณะกรรมการบริหารงานอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ประจวบคีรีขันธ์, 2564)

ซึ่งปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองส่วนใหญ่ พบว่า การลักลอบเข้าเมืองของแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านและประเทศรอบบ้านมีแนวโน้มมากขึ้น เนื่องจากประเทศไทยกำลังประสบปัญหาขาดแคลนแรงงานในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ จึงต้องมีการจัดการปัญหาดังกล่าว โดยต้องสร้างสมดุลในการรักษาผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับความมั่นคงของชาติ และได้กำหนดมาตรการให้แรงงานต่างด้าวเข้าสู่ระบบการจดทะเบียนและการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว รวมทั้งหาแนวทางในการติดตามการเคลื่อนย้ายของแรงงาน อย่างไรก็ตาม พบว่า มีแรงงานต่างด้าวและขบวนการลักลอบขนแรงงานยังคงหลบหนีเข้าเมืองอย่างต่อเนื่อง ยิ่งไปกว่านั้นแรงงานต่างด้าวที่อยู่ในประเทศไทยจำนวนมากยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในเงื่อนไขและการเข้าสู่ระบบที่ถูกต้อง ส่งผลให้ใช้วิธีการลักลอบเข้าเมืองเพื่อทำงานผ่านนายหน้าหรือผ่านเครือข่ายที่อยู่ในประเทศ จนทำให้บางส่วนถูกหลอกลวง นำไปสู่ปัญหาการค้ามนุษย์ การกดขี่แรงงาน นอกจากนี้ พบว่า คนต่างด้าวบางส่วนเข้ามาถูกต้องแต่กลับมาประกอบอาชีพที่กฎหมายห้ามคนต่างด้าวทำ ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและส่งผลกระทบต่อการแข่งขันคนไทย (สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาเพื่อความมั่นคงในระดับพื้นที่ในเขต กองบัญชาการป้องกันชายแดนจันทบุรีและตราด (สส.พมพ.กปช.จต.), 2561)

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจและอยากศึกษาการป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ในเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหาระบบต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองในเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้ได้ประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

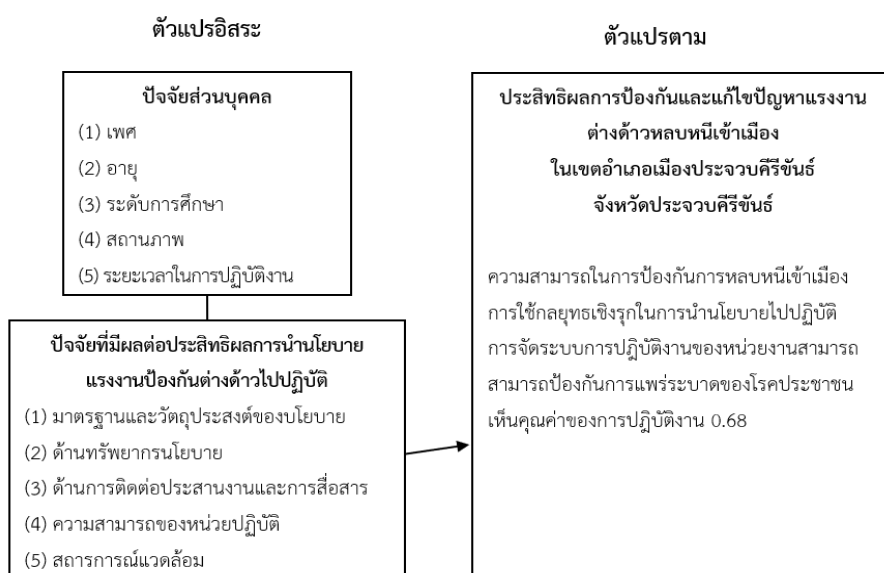
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินประสิทธิผลของการนำนโยบาย การป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ในเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการนำนโยบาย การป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ในเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์จากทัศนคติของผู้ตอบแบบสอบถาม
3. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติกับประสิทธิผล การป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ในเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การทบทวนวรรณกรรม

วิจัยเรื่อง การป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ในเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้า รวบรวมเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาสนับสนุนการดำเนินงานวิจัยเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ดังนี้ แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าวแนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายแรงงานต่างด้าว ข้อมูลพื้นที่แหล่งวิจัย งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิด

รูปที่ 1 กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการศึกษา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ประชากรที่ทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับแรงงานต่างด้าว ประกอบด้วย (1) กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน แพทย์ประจำตำบล (ฝ่ายปกครองอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์) จำนวน 234 คน (2) เจ้าหน้าที่ตำรวจ สภ.อ่าวน้อย จำนวน 45 คน (3) เจ้าหน้าที่ตำรวจ สภ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 80 คน (4) เจ้าหน้าที่ตำรวจ สภ.คลองวาฬ จำนวน 65 คน (5) ชุติรักษาความปละดภัยหมู่บ้าน จำนวน 400 คน (6) ตำรวจตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดประจวบ จำนวน 40 คน และ (7) เจ้าหน้าที่ทหารหน่วยเฉพาะกิจจงอางศึก จำนวน 140 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,004 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 18 สิงหาคม 2564) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ Krejcie & Morgan (1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง 278 คน

2. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ Krejcie & Morgan (1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง 278 คน ทำการเก็บได้ 180คน ร้อยละ69

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอันมีลักษณะคำถาม ปลายปิดชนิดตรวจสอบรายการ (Check list) และแบบมาตราส่วน (Rating scale) 5 ระดับ (มากที่สุด/มาก/ปานกลาง/น้อย/น้อยที่สุด) ตามแบบของ Likert Scale ลักษณะของเครื่องมือหรือแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น ดังนี้ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ของกลุ่มตัวอย่าง 2 ขอบเขตด้านเนื้อหา (1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย (1) เพศ (2) อายุ (3) ระดับการศึกษา (4) สถานภาพ (5) ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และการนํานโยบายแรงงานต่างด้าวไปปฏิบัติ ประกอบด้วย ตัวแบบการนํานโยบายไปปฏิบัติของ VanMeter VanHorn

ตัวแปรตาม คือ การป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ในเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย (1) ด้านการผลักดันและส่งกลับแรงงานต่างด้าว (2) ด้านการสกัดกั้นแรงงานต่างด้าว (3) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว (4) ด้านการปราบปรามจับกุมดำเนินคดีแรงงานต่างด้าวลักลอบเข้าเมือง

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการศึกษาจากการศึกษาค้นคว้าตามวิธีการดำเนินการศึกษาดังกล่าวมาในข้างต้น สามารถนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า รายละเอียดดังต่อไปนี้ ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง อายุ ประชาชนส่วนใหญ่มียุไม่เก็น 30 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 33.9 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 52คน คิดเป็นร้อยละ 28.9 ถัดมาคืออายุ 31–40 จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ตามลำดับ เพศ ประชาชนส่วนใหญเป็นเพศชาย จำนวน 133 คน คิดเป็น ร้อยละ 73.90 และเพศหญิงจำนวน 47 คน คิดเป็น ร้อยละ 26.1ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญมีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน

114 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 รองลงมาคือระดับปริญญาตรี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 30.60 ถัดมาคือการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2 ระยะเวลาปฏิบัติงานกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาปฏิบัติงาน ไม่เกิน 5 ปี มากที่สุดจำนวน 81 รายคิดเป็นร้อยละ 45 และ ระหว่าง 6-10 ปีกับ 11-15 ปี จำนวน 31 รายคิดเป็นร้อยละ 17.2 16-20 ปีจำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.3 21 ปีขึ้นไปจำนวน 22 รายคิดเป็นร้อยละ 12.2 หน่วยงานที่สังกัด อำเภอ จำนวน 45 คิดเป็นร้อยละ 25 กำนันผู้ใหญ่บ้าน ชรบ จำนวน 69 คิดเป็นร้อยละ 38.3 ตำรวจ 32 จำนวน คิดเป็นร้อยละ 17.9 ทหาร จำนวน 34 คิดเป็นร้อยละ 18.9

การประเมินข้อมูลเพื่อทราบถึงการนำปัจจัยที่มีผลการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองไปปฏิบัติผลการประเมินข้อมูล รายละเอียดดังนี้ ผลการประเมินระดับประสิทธิผลผลการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองไปปฏิบัติ ภาพรวมดังแสดงในตาราง ดังนี้

ตารางที่ 1 ดังนี้ประสิทธิผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ข้อ	ประสิทธิผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ	ค่าสถิติ		แปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ความสามารถในการป้องกันการหลบหนีเข้าเมือง	4.37	0.67	มาก	2
2	การใช้กลยุทธ์เชิงรุกในการนำนโยบายไปปฏิบัติ	4.28	0.69	มาก	6
3	การจัดระบบการปฏิบัติงานของหน่วยงาน	4.36	0.66	มาก	3
4	สามารถป้องกันการแพร่ระบาดของโรค	4.39	0.64	มาก	1
5	ประชาชนเห็นคุณค่าของการปฏิบัติงาน	4.34	0.68	มาก	4
รวม		4.34	0.66	มาก	

จากตารางที่ 1 ผลการประเมินข้อมูลพบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.34 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุด ลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมินพบว่า ข้อ 4. สามารถป้องกันการแพร่ระบาดของโรคอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.39 รองลงมาคือ ข้อ 1. ความสามารถในการป้องกันการหลบหนีเข้าเมืองมีค่าเฉลี่ย = 4.37 และ ข้อ 3. การจัดระบบการปฏิบัติงานของหน่วยงาน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.36 ถัดมาคือ ข้อ 5 ประชาชนเห็นคุณค่าของการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย = 4.34 และ ข้อ 2. การใช้กลยุทธ์เชิงรุกในการนำนโยบายไปปฏิบัติระดับมาก ค่าเฉลี่ย = 4.28 ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ แสดงตามรายการดังนี้

1. ร้อยละและค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองไปปฏิบัติพบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีต่อปัจจัยที่

มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองไปปฏิบัติ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม = 4.36 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตาม เกณฑ์การประเมินพบว่า ข้อ 1. เป้าหมายชัดเจนเป็นรูปธรรมของนโยบาย และ ข้อ 3. สามารถปฏิบัติได้ตามขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนด อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.35 รองลงมา คือ ข้อ 2. เป็นการรักษาผลประโยชน์ของชาติ และ ข้อ 4. เป็นนโยบายสากลที่ทุกชาตินำไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย = 4.33 ถัดมาคือ ข้อ 4. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติรับทราบและเข้าใจวัตถุประสงค์ของนโยบาย อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย = 4.31 ตามลำดับ

2. ร้อยละและค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพประสิทธิผลของนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองไปปฏิบัติด้านทรัพยากรนโยบายพบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองไปปฏิบัติไปปฏิบัติ ด้านความเพียงพอด้านความพอเพียงของทรัพยากรนโยบาย โดยรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย = 4.28 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุด ตามเกณฑ์การประเมินพบว่า ข้อ 10. ความพร้อมของพาหนะที่ใช้สนับสนุนให้การนำนโยบายไปปฏิบัติสำเร็จ อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย = 4.35 รองลงมา คือ ข้อ 9. ความเหมาะสมของผลตอบแทนต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย = 4.33 รองลงมาคือ ข้อ 6. ความเพียงพอของงบประมาณในการดำเนินงานตามนโยบายให้บรรลุเป้าหมาย อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย = 4.24 ถัดมา ข้อ 7. ความพร้อมในด้านต่างๆเช่นวัสดุ อุปกรณ์ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ และ ข้อ 8. บุคลากรมีจำนวนเพียงพอที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย = 4.23 ตามลำดับ

3. ร้อยละและค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อบัณฑิตที่มีผลต่อ ประสิทธิภาพของนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองไปปฏิบัติด้านไปปฏิบัติ ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากรพบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อบัณฑิตที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองไปปฏิบัติ ไปปฏิบัติด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยรวม = 4.36 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุด ตามเกณฑ์การประเมินพบว่า ข้อ 15. เจ้าหน้าที่ได้มีสมรรถนะทางร่างกายและจิตใจเหมาะสมกับนำนโยบายไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.40 รองลงมา คือ ข้อ 11. มีความรู้ความสามารถของบุคลากรเหมาะสมกับจำนวนงานที่ต้องปฏิบัติ ข้อ 13. เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ในการดำเนินงานตามนโยบาย และ ข้อ 14. เจ้าหน้าที่ได้รับการพัฒนาความรู้ในงานที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย เพื่อพัฒนางานตามนโยบาย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.36 ถัดมาคือ ข้อ 12. การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ให้ความรู้และความสามารถในการนำนโยบายไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.34 ตามลำดับ

5.4.4 ร้อยละและค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อบัณฑิตที่มีผล ต่อประสิทธิภาพของนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองไปปฏิบัติด้าน ไปปฏิบัติ ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานและ

ประชาชนพบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อปัจจัยที่มีผลต่อการนำปัจจัยที่มีผลการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองไปปฏิบัติ ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานและประชาชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม = 4.39 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยตามเกณฑ์การประเมินพบว่า ข้อ 16. ส่วนราชการระดับจังหวัดสนับสนุน ร่วมมือ และประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร และขั้นตอนในการนำนโยบายไปปฏิบัติ แก่ผู้เกี่ยวข้องอย่างดี อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.45 รองลงมา คือ ข้อ 18. ผู้นำชุมชน กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน สนับสนุน ร่วมมือ ทำการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร และขั้นตอนในการป้องกันและลดอุบัติเหตุบนท้องถนน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.38 ถัดมาคือ ข้อ 17. ส่วนราชการระดับ จังหวัดและอำเภอสนับสนุน ร่วมมือ และประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร และขั้นตอนในการนำนโยบายไปปฏิบัติแก่ผู้เกี่ยวข้องอย่างดี อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.34 ตามลำดับ 5.4.5 ร้อยละและค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองไปปฏิบัติด้าน ไปปฏิบัติ ด้านลักษณะองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติพบว่า ข้อ 20. ความเหมาะสมของหน่วยงานสังกัดกรมการปกครองในการป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองไป อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.39 รองลงมาคือ ข้อ 19. โครงสร้างการควบคุมบังคับบัญชาเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย = 4.34 ถัดมา ข้อ 21. ผู้ปฏิบัติงานพร้อมที่จะอุทิศและเสียสละเวลาให้กับป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองไป อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.29 ตามลำดับ 5.4.6 ร้อยละและค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองไปปฏิบัติด้าน ไปปฏิบัติ ด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร และประสานงานเครือข่ายพบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองไปปฏิบัติด้าน ประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร และประสานงานเครือข่าย โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม = 4.33 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุด ตามเกณฑ์การประเมินพบว่า ข้อ 25. การสร้างเครือข่ายด้านข้อมูลข่าวสารต่างๆ กับหน่วยเหนือและหน่วยข้างเคียง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.36 รองลงมาคือ ข้อ 22. หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ประชาสัมพันธ์การนำนโยบายการลดอุบัติเหตุบนท้องถนนมาปฏิบัติในรูปแบบต่าง ๆ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบเกี่ยวกับขั้นตอน วิธีการดำเนินงาน และระยะเวลาในการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.34 ถัดมา ข้อ 26. หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีความสามารถในการหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองไปปฏิบัติ ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.33 ข้อ 24. การประสานงานด้านข่าวรอกกับหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.32 และ ข้อ 23. เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสามารถให้บริการข้อมูลข่าวสารสามารถตอบคำถามแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ด้วยตัวเอง หรือในช่องทางอื่นๆด้วยความชัดเจนและถูกต้อง อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย = 4.30 ตามลำดับ

การทดสอบสมมติฐานที่ 1 ประสิทธิภาพของนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จากตารางที่ 4.2.1 ผลการประเมินข้อมูลพบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.34 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุด ลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมินพบว่า ข้อ 4. สามารถป้องกันการแพร่ระบาดของโรคอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.39 รองลงมาคือ ข้อ 1 ความสามารถในการป้องกันการหลบหนีเข้าเมืองมีค่าเฉลี่ย = 4.37 และ ข้อ 3. การจัดระบบการปฏิบัติงานของหน่วยงาน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.36 ถัดมาคือ ข้อ 5 ประชาชนเห็นคุณค่าของการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย = 4.34 และ ข้อ 2. การใช้กลยุทธ์เชิงรุกในการนำนโยบายไปปฏิบัติระดับมากค่าเฉลี่ย = 4.28 ตามลำดับ

สรุปว่า ยอมรับสมมติฐานศูนย์ที่ว่าประสิทธิภาพของนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

สมมติฐานที่ 2 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิภาพของ การนำนโยบายไปปฏิบัติ มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากร ด้านระดับการศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพของการนำนโยบายไปปฏิบัติ กับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ แสดงผลในตาราง ที่ 4.3.1 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการนำนโยบายไปปฏิบัติกับประสิทธิภาพของการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสนับสนุนสมมติฐานแย้งว่า “ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับประสิทธิภาพของการนำนโยบายไปปฏิบัติมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติ ที่ ระดับ.01

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.34 และความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิภาพของ การนำนโยบายไปปฏิบัติ มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากร ด้าน ระดับการศึกษา ขณะที่ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับประสิทธิภาพของการนำนโยบายไปปฏิบัติมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติ สอดคล้องกับงานของนิตยา คงคุ้ม และ อจิรภาส เพียรขุนทด (2562) ศึกษาเรื่อง การป้องกันและปราบปรามแรงงานต่างด้าวลักลอบเข้าเมืองในจังหวัดขอนแก่น: มุมมองของเจ้าหน้าที่

ผลการวิจัยพบว่า

1) หน่วยงานของรัฐในจังหวัดขอนแก่นที่รับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามการลักลอบเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมายมีกระบวนการทำงานบูรณาการร่วมกัน ใช้มาตรการหลากหลายในการป้องกันและปราบปรามแรงงานต่างด้าวที่ลักลอบเข้าเมืองผิดกฎหมาย โดยมาตรการป้องกันแรงงานต่างด้าวลักลอบเข้าเมืองในจังหวัดขอนแก่น ได้แก่ การออกตรวจ การให้ความรู้แก่นายจ้าง มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับ

การจ้างแรงงาน และมาตรการปราบปรามแรงงานต่างด้าวลักลอบเข้าเมืองในจังหวัดขอนแก่น ได้แก่ การสืบสวนจับกุม และดำเนินคดีรวมทั้งการส่งตัวแรงงานกลับประเทศต้นทาง

2) อุปสรรคที่เกิดขึ้นในการป้องกันและปราบปรามการลักลอบเข้าเมือง คือ (1) สภาพภูมิประเทศที่เอื้ออำนวยต่อการลักลอบเข้ามา เพราะเป็นพรมแดนธรรมชาติทำให้ยากต่อการควบคุมและดูแล (2) ความมั่งคั่งและเห็นแก่ตัวของผู้ประกอบการ ที่ยังเลือกใช้แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย โดยมองว่าเป็นการลดต้นทุนกิจการของตนเอง (3) การขาดความรู้ความเข้าใจของทั้งฝ่ายผู้ประกอบการและตัวแรงงานต่างด้าวเองในกระบวนการหรือขั้นตอนในการขึ้นทะเบียนเป็นแรงงานต่างด้าวตามกฎหมาย (4) งบประมาณที่ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ (5) การลักลอบกลับเข้ามาอีกของแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายที่เคยถูกจับกุมดำเนินคดี และถูกผลักดันกลับประเทศ (6) การขาดความร่วมมือจากประเทศต้นทางในการคัดกรองคนออกนอกประเทศของตนเอง และสอดคล้องกับชาติรี คักดีบัณฑิตวงศ์ และสมคิด ดวงจักร (2561 หน้า 1,251) ศึกษาเรื่อง การป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงาน สัญชาติพม่าหลบหนีเข้าเมืองในจังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า (1) ระดับการนำนโยบายแรงงานต่างด้าวปฏิบัติในภาพรวม และรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการคุ้มครองแรงงานต่างด้าว ด้านการเพิ่มโทษแรงงานต่างด้าวให้สูงขึ้น และด้านการเพิ่มโทษให้มีอัตราสูงขึ้นสำหรับนายจ้าง (2) การป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าหลบหนีเข้าเมือง ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการผลักดันและส่งกลับแรงงานต่างด้าว ด้านการสกัดกั้นแรงงานต่างด้าว ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว และด้านการปราบปรามจับกุม ดำเนินคดีแรงงานต่างด้าวลักลอบเข้าเมือง (3) การคุ้มครองแรงงานต่างด้าว และการเพิ่มโทษให้สูงขึ้นสำหรับแรงงานต่างด้าวส่งผลต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว สัญชาติพม่าหลบหนีเข้าเมืองอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีอิทธิพลทางบวกเรียงตามลำดับดังนี้ การคุ้มครองแรงงานต่างด้าว การเพิ่มโทษให้สูงขึ้นสำหรับแรงงานต่างด้าว (4) แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าหลบหนีเข้าเมืองในจังหวัดราชบุรีประกอบไปด้วยการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง การมีระบบฐานข้อมูลที่ทั่วถึง และการร่วมมือทุกฝ่ายเพื่อแก้ปัญหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และงานของกานต์มณี ไวยครุฑ (2561) ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การป้องกันในการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวชาวกัมพูชาเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ด้านจังหวัดสระแก้วผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัญหาในการป้องกันแรงงานต่างด้าว ชาวกัมพูชาเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ด้านจังหวัดสระแก้ว ด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านอัตราค่าจ้างแรงงานในประเทศ ด้านอัตราค่าจ้างแรงงานในประเทศไทยที่สูงกว่าประเทศกัมพูชาส่งผลต่อการลักลอบเข้าเมืองของแรงงานชาวกัมพูชา ด้านความสะดวกสบายในประเทศไทยส่งผลต่อ การลักลอบเข้าเมืองของแรงงานชาวกัมพูชา ด้านการปฏิบัติการ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านหน่วยงานมีการตั้งจุดสกัดตามจุดต่างๆ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย 2) กลยุทธ์การป้องกันในการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวชาวกัมพูชา เข้าเมืองผิดกฎหมาย ด้านจังหวัดสระแก้ว ผลการวิจัยสามารถสร้างกลยุทธ์ได้ดังนี้ กลยุทธ์เชิงรุก ได้แก่ (1) พัฒนาระบบ

ฐานข้อมูลบัตรควบคุมพิเศษทั้งขาเข้าและขาออก (2) พัฒนาการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลระหว่างหน่วยงาน (3) การเฝ้าระวังแนวชายแดนระหว่างประเทศร่วมกัน (4) การให้รางวัลนำจับทั้งหน่วยงานภายในประเทศและต่างประเทศที่สามารถจับกุมได้ (5) ความร่วมมือระหว่างประเทศจัด One Stop Service พิสูจน์สัญชาติกฤษฎีกาซึ่งป้องกัน ได้แก่ (1) มวลชนสัมพันธ์สร้างสายข่าว (2) สร้างองค์ความรู้ให้กับผู้ประกอบการเพื่อเกิดความตระหนักการใช้แรงงานต่างด้าว (3) สร้างสื่อในช่องทางการสื่อสารทุกชนิดเพิ่มความตระหนักเรื่องการใช้แรงงานต่างด้าว (4) พัฒนาระบบฐานข้อมูลระหว่างประเทศ (5) ความร่วมมือระหว่างประเทศ ลดค่าธรรมเนียมในการทำหนังสือเดินทาง (6) ปรับปรุงกฎหมายเพิ่มอัตราโทษสำหรับผู้นำพา กฤษฎีกาซึ่งแก้ไข ได้แก่ (1) พัฒนาเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ด้านกฎหมาย (2) พัฒนาคู่มือการปฏิบัติงาน (3) สร้างชุดองค์ความรู้ด้านการป้องกันแรงงานเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย Case study (4) ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในการปฏิบัติงานให้กับเจ้าหน้าที่ (5) นำระบบ One Stop Service มาใช้ในการลดขั้นตอนการนำแรงงานเข้าสู่ระบบกฤษฎีกาซึ่งรับ ได้แก่ (1) มวลชนสัมพันธ์สร้างรั้วด้วยชุมชน (2) ปรับปรุงกฎหมายเพิ่มอัตราโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ที่กระทำความผิด (3) แนวทางการนำกฤษฎีกาไปใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงาน ต่างด้าวชาวกัมพูชาเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ด้านจังหวัดสระแก้ว ในการประเมินกฤษฎีกา ด้านแนวทางการป้องกัน คือ ปรับปรุงกฎหมายเพิ่มอัตราโทษสำหรับผู้นำพา

ทำนองเดียวกับ ยุคนธร จิตอารีย์รัตน์ (2561) ศึกษาเรื่อง การหลบหนีเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวที่มีผลต่อการนำนโยบาย พระราชกำหนดบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2560 ไปปฏิบัติ ศึกษากรณีแรงงานต่างด้าว อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ผลการวิจัยพบว่า (1) ปัญหาการหลบหนีเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวอย่างผิดกฎหมายในการนำนโยบายพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2560 ไปปฏิบัติ พบว่ามีสาเหตุมาจากปัญหาสภาพความเป็นอยู่ในประเทศ สภาพเศรษฐกิจ ปัญหาความยากจน การชักชวนจากบุคคลรอบข้าง ช่องทางการหลบหนี ฯลฯ โดยปัจจัยที่สำคัญที่สุด คือ ปัญหาความยากจนและช่องทางในการเข้าในประเทศไทยที่เอื้อแก่แรงงานที่ต้องการหลบหนี ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยที่สำคัญที่สุดคือ ผลกระทบต่อความมั่นคง ผลกระทบทางเศรษฐกิจ และปัญหาการค้ามนุษย์ (2) แนวทางการนำนโยบายพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 ไปปฏิบัติในการแก้ไขปัญหาการหลบหนีเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวอย่างผิดกฎหมาย ประกอบด้วย (1) การกำหนดนโยบาย เช่น ส่งเสริมการให้แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวอย่างถูกต้อง ใช้มาตรการทางกฎหมายในการเพิ่มบทลงโทษแก่นายจ้าง การประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การทำข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน (MOU) เพื่อใช้ในการพิสูจน์สัญชาติและนำแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศ และ (2) การนำนโยบายไปปฏิบัติ เช่น ประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติ 3) แนวทางการพัฒนาระบบการนำนโยบายพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 ไปปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาการหลบหนีเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าว อำเภอแม่สอด เช่น การกำหนดนโยบายให้มีความชัดเจนและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน รวี ชื่นชม (2559) ศึกษาเรื่อง

ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาการหลบหนีเข้าเมืองของภาครัฐเพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียนในปี ค.ศ. 2015 ผลการวิจัย พบว่า สาเหตุหลักของการหลบหนีเข้าเมืองคือ สภาวะเศรษฐกิจ สังคม การเมืองที่เปลี่ยนแปลงประเทศไทยต้องการแรงงานจำนวนมาก มีขบวนการนำพาและขบวนการค้ามนุษย์และรัฐมีจุดอ่อนในการดำเนินคดี ปราบปรามจากปัญหาดังกล่าว มีการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อแก้ไขปัญหา ดังนี้ (1) การจัดการปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมืองที่อยู่ในประเทศแล้ว (2) การป้องกันการลักลอบหลบหนีเข้ามาใหม่และ (3) การสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน เอกภาคย์ ภาคพิชเจริญ (2558) ศึกษาเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายตามนโยบายผ่อนผันการจับกุมแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในพื้นที่อำเภอเมืองเชียงใหม่ ผลการวิจัย พบว่า (1) ปัญหาด้านลักษณะและวัตถุประสงค์ของนโยบายต่อการปฏิบัติ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านคุณลักษณะ สมรรถนะของหน่วยงาน ด้านความระหว่างองค์กร ในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัญหาด้านทรัพยากรขององค์กร อยู่ในระดับปานกลาง (2) อุปสรรคต่อการปฏิบัติตามนโยบายผ่อนผันแรงงานต่างด้าว อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ ได้แก่ ความไม่ชัดเจนในวัตถุประสงค์และนโยบายที่เปลี่ยนแปลงบ่อยครั้งส่งผลให้ผู้ปฏิบัติขาดความมั่นใจในการทำงาน ประกอบกับไม่มีหน่วยงานได้รับผิดชอบเป็นเจ้าภาพหลัก ส่วนผู้ประกอบการและแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายก็เพิกเฉย ไม่ไปขึ้นทะเบียนแรงงานให้ถูกต้องตามกฎหมาย ผลที่เกิดขึ้นได้แก่ ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการจลาจล ปัญหาด้านสาธารณสุข เป็นต้นและนิโรธ ฉัตรแก้วบุญเรือง (2556) ศึกษาเรื่อง การหลบหนีเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าว กรณีศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัย พบว่า (1) ทักษะต่อกฎหมาย การบังคับใช้กฎหมาย ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านผลที่ได้รับจากการกระทำผิด ด้านการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ ด้านกฎหมายและนโยบาย (2) ทักษะต่อการกระทำผิดหลบหนีเข้าเมือง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทักษะต่อมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิดอยู่ในระดับมากส่วนด้านทัศนก่อนกระทำผิดและด้านทัศนหลังการกระทำผิดอยู่ในระดับปานกลาง (3) ทักษะต่อกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ มีความสัมพันธ์ทางบวก ทักษะต่อการกระทำผิดหลบหนีเข้าเมือง ของแรงงานต่างด้าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มแรงงานต่างด้าวที่มีทักษะต่อกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายในระดับมาก จะมีทักษะต่อการกระทำผิดหลบหนีเข้าเมืองในระดับมากเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควร ส่งเสริมขวัญและกำลังใจ ให้กับผู้ปฏิบัติงาน
2. ควรมีการกำหนดนโยบาย เช่น ส่งเสริมการให้แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวอย่างถูกต้อง ใช้มาตรการทางกฎหมายในการเพิ่มบทลงโทษแก่นายจ้าง และการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การทำข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน (MOU) เพื่อใช้ในการพิสูจน์สัญชาติและนำแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศ

3. ควรประชาสัมพันธ์วัตถุประสงค์ของนโยบายการนำไปปฏิบัติ
4. ควรปรับด้านโครงสร้างองค์กร ด้านคุณลักษณะ สมรรถนะของหน่วยงานให้เหมาะสม
5. ควรแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรขององค์กร

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. วิจัยความเหมาะสมของหน่วยงานรับผิดชอบในลักษณะ ความเหมาะสมและเอกภาพในการปฏิบัติ
2. วิจัยการสนับสนุนจากภาคประชาชน และภาคเอกชนในการป้องกันและปราบปรามแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศ

เอกสารอ้างอิง

- กานต์มณี ไวยครุฑ. (2562). กลยุทธ์การป้องกันในการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวชาวกัมพูชาเข้าเมือง โดยผิดกฎหมาย ด้านจังหวัดสระแก้ว. วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ นิตยสารตรมมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี, 14(1), 161-173.
- ชาครี ศักดิ์บัณฑิตวงศ์ และสมคิด ดวงจักร. (2561). การป้องกันและการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง. การประชุมวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, 6(1), 1251-1258.
- ทิพมาศ จำนงค์รักษ์. (2552). การจ้างแรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบการในเขต อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว. ค้นเมื่อ 27 มีนาคม 2564, จาก: http://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcims/files//49930230/title.pdf
- นันทเดช ย้อยนวล. (2541). ขวัญในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. ค้นเมื่อ 18 มีนาคม 2564, จาก: https://soreda.oas.psu.ac.th/show_detail.php?research_id=263.
- นิตยา คงคุ้ม. (2562). การป้องกันและปราบปรามแรงงานต่างด้าวลักลอบเข้าเมือง ในจังหวัดขอนแก่น: มุมมองของเจ้าหน้าที่. วารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 6(10), 5499-5515.
- พระมหาแพง เดชสีโล. (2557). การบริหารจัดการการใช้แรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบการขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พิมพ์ใจ ญาณวรพงศ์. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อการจ้างแรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภัทรวิธ เกอแสงละ. (2552). แนวทางการพัฒนาระบบการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง สัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา ของสำนักบริหารแรงงานต่างด้าวกรมการจัดหางาน. ค้นเมื่อ 23 มีนาคม 2564, จาก: http://etheses.aru.ac.th/PDF/125524526_02.PDF

- ยุคนธร จิตอารีย์รัตน์. (2561). การหลบหนีเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวที่มีผลต่อการนำนโยบาย พระราชกำหนด บริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2560 ไปปฏิบัติศึกษากรณีแรงงานต่างด้าว อำเภอมะสอย จังหวัดตาก. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- รวิ ชื่นชม. (2559). ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาการหลบหนีเข้าเมืองของภาครัฐเพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียนในปี ค.ศ. 2015. *วารสาร EAU HERITAGE*, 6(1), 226-234.
- ศิลปคมณ์ เอี่ยมวงศ์ สิตานนท์ เจษฎาพิพัฒน์ และ ฉัตรวิทย์ องค์กร. (2559). การจัดการปัญหาการลักลอบเข้าเมืองของชนกลุ่มน้อยชาวโรฮีนจา. *วารสารรังสิตบัณฑิตศึกษาในกลุ่มธุรกิจและสังคมศาสตร์*, 1(2), 22-35.
- อภิชาติ ทรัพย์ประเสริฐ. (2560). ปัญหาหลบหนีเข้าเมือง กับภัยคุกคามความมั่นคง (ศึกษากรณี จ.จันทบุรี และ จ.ตราด). ค้นเมื่อ 27 มีนาคม 256, จาก: <http://www.awc.ac.th/awcdata/research/24.pdf>